

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2015r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Zdzisław Pachowicz (spr.)

Sędziowie: SSA Grzegorz Kapera

SSA Tadeusz Kielbowicz

po rozpoznaniu w sprawie T. K. syna L.

skargi wniesionej przez skazanego

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki - postępowanie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie odmowy warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.)

postanawia

I. *zwolnić skazanego od uiszczenia opłaty sądowej od skargi;*

II. *skargę skazanego oddalić.*

UZASADNIENIE

W dniu 6 lipca 2015r. do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła wniesiona przez skazanego T. K. skarga oparta na przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez

prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.).

W uzasadnieniu skargi T. K. wskazał, że na rozpatrzenie zażalenia na decyzję Sądu Okręgowego we Wrocławiu czeka od siedmiu miesięcy. Na skutek błędnych decyzji podejmowanych dotychczas przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dalszym ciągu złożone przez niego zażalenie nie zostało rozpatrzone.

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz kwoty 20 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Na powyższą skargę w dniu 29.07.2015r. odpowiedź złożyła Prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu. W piśmie wskazano, że postępowanie przedłużała konieczność ustalenia kwestii właściwości sądu oraz działanie skazanego, który złożył zażalenie po terminie.

Podnosząc powyższą argumentację działająca w imieniu Skarbu Państwa Prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu wniosła o oddalenie skargi skazanego jako bezzasadnej.

Sąd Apelacyjny ustalił co następuje:

W dniu 29 września 2014r. skazany T. K. złożył w administracji Aresztu Śledczego we W. wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, który do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynął w dniu 1 października 2014r. Tego samego dnia Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych Sądu Okręgowego we Wrocławiu wydał zarządzenie o zwróceniu się do Dyrektora Aresztu Śledczego we W. o nadesłanie opinii o skazanym i informacji o stanie konta. Jeszcze tego samego dnia zarządzenie zostało wykonane.

Żądne dokumenty wpłynęły do sądu w dniu 21 października 2014r. Następnego dnia Sąd Okręgowy postanowił o zwolnieniu skazanego od uiszczenia opłaty od wniosku.

Posiedzenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu w przedmiocie rozpoznania wniosku o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia odbyło się w dniu 13 listopada 2014r. Skazany był obecny na posiedzeniu.

W dniu 14 listopada 2014r. skazany zwrócił się z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wydanego postanowienia. W dniu 9 grudnia 2014r. złożył w administracji Aresztu Śledczego we W. zażalenie na postanowienie z dnia 13 listopada 2014r., które skierował do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu. Pismem z dnia 18 grudnia 2014r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu przesłał zażalenie skazanego do Sądu Okręgowego we Wrocławiu celem dalszego załatwienia, które wpłynęło do tego sądu w dniu 23 grudnia 2014r.

Zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2015r. Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych Sądu Okręgowego we Wrocławiu odmówił przyjęcia zażalenia, jako złożonego po terminie. Na powyższe zarządzenie skazany złożył zażalenie w dniu 21 stycznia 2015r., które wpłynęło do Sądu Okręgowego w dniu 22 stycznia 2015r.

W dniu 29 stycznia 2015r. Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych Sądu Okręgowego we Wrocławiu nie przychylił się do zażalenia i przekazał je wraz z aktami sprawy do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.

Postanowieniem z dnia 2 marca 2015r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu uchylił zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

W dniu 5 marca 2015r. Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych Sądu Okręgowego we Wrocławiu wydał zarządzenie o zwróceniu się do Dyrektora Aresztu Śledczego we W. o nadesłanie opinii o skazanym. Tego samego dnia zarządzenie zostało wykonane.

Z uwagi na fakt przeniesienia skazanego do Zakładu Karnego w N., Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 20 marca 2015r. uznał się niewłaściwy miejscowo i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Krakowie. Postanowienie wraz z aktami w sprawie udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia wpłynęło do Sądu Okręgowego w Krakowie w dniu 30 marca 2015r. W dniu 3 kwietnia 2015r. Sąd Okręgowy w Krakowie wystąpił do Sądu Apelacyjnego w Krakowie o rozstrzygnięcie, który z sądów okręgowych jest właściwy do dalszego prowadzenia postępowania.

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2015r. Sąd Apelacyjny w Krakowie rozstrzygnął spór kompetencyjny w ten sposób, że ustalił, iż właściwym do rozpoznania sprawy skazanego na etapie postępowania międzyinstancyjnego jest

Sąd Okręgowy we Wrocławiu. Akta sprawy zostały odesłane i wpłynęły do Sądu Okręgowego w Krakowie w dniu 30 kwietnia 2015r. Zgodnie z treścią postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie sprawę przekazano Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu w dniu 14 maja 2015r., a akta sprawy wpłynęły do tego sądu w dniu 20 maja 2015r.

W dniu 25 maja 2015r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu przywrócił skazanemu termin do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 14 listopada 2014r. Zarządzeniem z dnia 28 maja 2015r. sędzia przewodniczący nie przychylił

się do zażalenia i przekazał je wraz z aktami sprawy Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu, które wpłynęły do tego sądu w dniu 2 czerwca 2015. W dniu 18 czerwca 2015r. wydano zarządzenie o wyznaczeniu posiedzenia.

W dniu 19 czerwca 2015r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynęła skarga skazanego (sporządzona przez niego w dniu 11 czerwca 2015r.) na przewlekłość postępowania w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia kary pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2015r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie o odmowie udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

(Dowód: akta sprawy:

o sygn. V2 Kow 3167/14/wz Sądu Okręgowego we Wrocławiu, o sygn. II AKz w 280/15 Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, o sygn. V Kow-wz 675/15 Sądu Okręgowego we Wrocławiu, o sygn. V Kow 840/15 Sądu Okręgowego w Krakowie, o sygn. II AKz w 1044/15 Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu,)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przedmiotowa skarga zarzucająca przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanego T. K. jest niezasadna.

Wskazać należy, że przy ocenie, czy doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki - zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) - należy mieć w szczególności na uwadze terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd orzekający w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter owej sprawy, stopień jej faktycznej i prawnej zawilosci, znaczenie dla strony (która wniosła skargę) rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Przyczyną stwierdzenia przewlekłości nie jest każda zwłoka, ale tylko zwłoka nieuzasadniona. Ocena czy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne, dokonywana musi być na podstawie analizy charakteru przeprowadzanych czynności jak i stanu faktycznego sprawy. Aby rozstrzygnąć czy zwłoka w dokonaniu tej czynności jest nieuzasadniona rozważyć należy nie tylko czasokres zaniechania jej dokonania, ale także konkretne realia sprawy i jej kontekst sytuacyjny.

Po analizie akt sprawy dojść należy do przekonania, że postępowanie w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia T. K. na każdym jego etapie toczyło się zgodnie z przyjętymi standardami podejmowania czynności. Sądy procedowały bez zbędnej zwłoki. Terminowość i sprawność postępowania mieściła się w powszechnie przyjętych wymogach w tym zakresie.

Przyznać należy, że na etapie postępowania międzyinstancyjnego wystąpiły okoliczności, które znacznie spowolniły bieg postępowania. W pierwszej kolejności jednak podkreślić trzeba, że główną przyczyną takiego stanu było złożenie przez skazanego zażalenia po terminie oraz do niewłaściwego sądu. Choć była to okoliczność przez niego niezawiniona, to jednak obiektywnie spowodowała wszelkie dalsze czynności prowadzące do przedłużenia tego etapu postępowania.

Faktem jest, że Sąd Okręgowy wdał się w spór kompetencyjny z Sądem Okręgowym w Krakowie dotyczącym ustalenia właściwości miejscowej sądu do rozpoznania sprawy skazanego, co spowodowało przedłużenie postępowania. Nieprawidłowa czynność nie oznacza jednak, że wystąpiła przewlekłość postępowania, o której mowa w ustawie. Nie można tracić z pola widzenia, że w trybie badania naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki nie jest dopuszczalna merytoryczna ocena rozstrzygnięć sądu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2011 r. III

SPP 34/10 LEX nr 786814 oraz z dnia 22 listopada 2010 r., III SPP 22/10, LEX 694241). Nie powinno się przy tym tracić z pola widzenia, że sąd zawsze działał bez opieszałości, w granicach czasowych nie budzących

zastrzeżeń. Aby można było mówić o przewlekłości postępowania stwierdzić należy brak czynności zmierzających do rozstrzygnięcia lub długie i nieuzasadnione przerwy w działaniu. W niniejszej sprawie czynności były podejmowane. Sądy wyższej instancji na bieżąco korygowały zaś błędne decyzje. Samo uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ani też rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego odmiennie niż domagał się tego sąd okręgowy, nie wpływa na ocenę przewlekłości postępowania. Na żadnym z etapów postępowania nie można zatem stwierdzić zwłoki w rozumieniu cyt. ustawy.

Po dokonaniu powyższej analizy podkreślić należy, iż podniesiony w skardze skazanego zarzut przewlekłości postępowania nie znajduje potwierdzenia. W konsekwencji, skargę T. K. o stwierdzenie przewlekłości postępowania należało zatem oddalić.

Z uwagi na fakt, że autor skargi nie byłby w stanie ponieść kosztów opłaty od skargi, Sąd Apelacyjny zwolnił go od jej uiszczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił, jak na wstępie.